

Kanylering

Det finns olika typer av kanyler: venösa och arteriella samt centrala venkanyler.

Venösa kanyler använder man när man ger mediciner och vätskor eller tar blodprov.

Venösa kanyler finns i olika storlekar och längder.

Man kan också ge kontrastmedel vid CT- eller MRI-undersökningar genom att kanylera.

Med hjälp av arteriella kanyler mäter man blodgasnivåer.

Om en patient har en långvarig behandling, kan man använda en central venkanyl.

Dialog om kanylering

S: Hej, Anna. Nu är det dags för din antibiotikabehandling.

Hur mår du i dag?

Anna: Hej. Jag mår bättre än i går, men jag är lite febrig och trött.

S: Bra att höra att du känner dig lite bättre.

Hoppas att antibiotikan hjälper och du blir frisk.

Anna: Det hoppas jag också.

S: Jag ska sätta in en kanyl i din hand för att ge antibiotikan.

Anna: Kommer det att göra ont?

S: Du kan känna ett litet stick när jag sätter in kanylen.

Sjukskötaren desinficerar Annas hand och letar efter en lämplig ven.

Sedan sätter hon in kanylen i en ven.

Efter det kopplar hon en spruta med antibiotika till kanylen.

S: Jag kommer att använda en steril kanyl.

Först desinficerar jag området. Det minskar risken för infektion.

S: Snart kan det sticka lite. Försök andas lugnt och slappna av.

Anna: Det gjorde inte alls ont.

S: Skönt att höra! Nu droppar antibiotikan.

Sjukskötaren kommer tillbaka när infusionen är klar.

S: Färdigt! Nu har du fått din antibiotikados.

Kom ihåg att ta det lugnt och vila så mycket som möjligt.

Anna: Jag försöker sova lite.

S: Om du har några frågor eller behöver något, ring på klockan.

Anna: Okej. Tack för att du tar hand om mig.